

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellante,

tegen de uitspraak in zaak nr. 07/36553 van de rechtbank 's-Gravenhage,
nevenzittingsplaats Dordrecht, van 12 oktober 2007 in het geding tussen:

appellante

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 20 september 2007 is appellante in vreemdelingenbewaring gesteld. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 12 oktober 2007, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Dordrecht, het daartegen door appellante ingestelde beroep ongegrond verklaard en het verzoek om schadevergoeding afgewezen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellante bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 17 oktober 2007, hoger beroep ingesteld. Tevens heeft zij daarbij de Afdeling verzocht haar schadevergoeding toe te kennen. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris van Justitie heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Het verzoek om schadevergoeding dient reeds hierom te worden afgewezen.

2.4. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. bevestigt de aangevallen uitspraak;
- II. wijst het verzoek om schadevergoeding af.

Aldus vastgesteld door mr. P.A. Offers, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. C.E.C.M. van Roosmalen, ambtenaar van Staat.

w.g. Offers
Lid van de enkelvoudige kamer

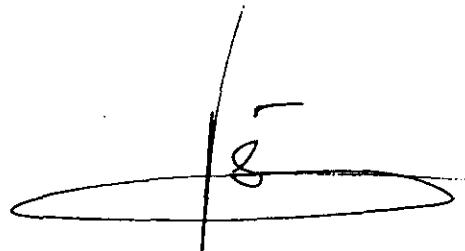
w.g. Van Roosmalen
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 6 november 2007

53-551.

Verzonden: 6 november 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line crossing through them.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

20/09 2007 15:01 FAX

20/09/2007 14:21 0180467198

KMAR ZUID HOLLAND

002/003

PAG. 14/14

Model M110-A	Maatregel van beweging
--------------	------------------------

V-OUTLET

TND-submitter

Pike & Livorant

Tel:

De ondergetekende, zijnde ambtenaar belast met het toezicht op vreemdelingen tevens hulpofficier van justitie, gelet op artikel 59 Vreemdelingenwet 2000 en de artikelen 5.2 en 5.3 Vreemdelingenbesluit 2000 legt met het oog op de afzetting aan de vreemdeling (naam) hijs noemende:

Achtung!

$$Y_{00}(\theta, \phi) = \frac{1}{\sqrt{4\pi}}$$

Geboortedatum

Geboorteplaats

Geburtsland

Nationalitäten

Ontvangen d.d.

24 SEP 2007

Centraal Inschrijfbureau
Vreemdelingenzaken
te Haarlem

De mantelregel van bewaring op zoofs beeld in:

- ☒ artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vreemdelingenwet 2000;
☐ artikel 59, eerste lid, aanhef en onder b, van de Vreemdelingenwet 2000;

deze maatregel wordt gevorderd door:

- ☐ het belang van de nationale veiligheid, omdat
- ☒ het belang van de openbare orde omdat er aanwijzingen zijn om te vermoeden dat de vreemdeling zich aan de wetgeving zal onttrekken, hetgeen blijkt uit het feit dat de vreemdeling:

- verdacht wordt van het plegen van een misdrijf
veroordeeld is terzake misdrijf
ongewast verklaard is
niet beschikt over een identiteitspapier als bedoeld in artikel 4.21 Vreemdelingenwet
zich niet aangemeld heeft bij de kantonrechter
zich niet gehouden heeft aan zijn vertrekbevel
gebruik maakt/maakte van een vals/vervals document
zich bedient/bedient heeft van een of meerdere aliasen
geen vast woon- of verblijfplaats heeft
eerder niet rechtmatig in Nederland verbleven heeft
overige reden(en) :

- ☐ artikel 39, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000,
omdat de voor terugkeer noodzakelijke beschikden voorgehanden zijn, dan wel binnen korte
termijn voorgehanden zullen zijn.

De ministerijet opgeleigd:

Place: Rotterdam

Datum: 20-09-2007 Tijd: 12:06 DMP

De Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie,
Namens de Minister,
De hulpmagister van justitie.

Наименование

Handpicking:

11. Een afschrift van deze maatregel is onmiddellijk aan de verordening toegezonden.

Verzoeken tegen deze maatregel kan schriftelijk worden ingesteld bij de rechtbank te 's-Gravenhage, Centraal intakebureau vreemdelingen zaken te Haarlem, telefoonnummer 023 - 5126736. Hierbij dient - bij voorkeur - gebruik te worden gemaakt van het model verzoekschrift, zie "www.rechtspraak.nl".

^a Dit is te zien door het afwijken van de standaard op grond van artikel 56, eerste lid, van het en artikel 11 of 12 van de Verordening van 2004.

8

Tel:

Een afschift van deze maatregel is onmiddellijk aan de vreemdeling uitgereikt.

Beroep tegen deze maatregel kan schriftelijk worden ingesteld bij de rechtbank te 's-Gravenhage, Centraal intakebureau vreemdelingenzaken te Haarlem, faxnummer 023 – 5126736. Hierbij dient – bij voorkeur – gebruik te worden gemaakt van het model beroepschrift, zie “www.rechtspraak.nl”.

*** Slechts invullen bij inbewaringstelling op grond van artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a of b, van de Vreemdelingenwet 2000.**

B-10 I
[Handwritten signature]

uitspraak

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

Nevenzittingsplaats Dordrecht
Sector Bestuursrecht
Vreemdelingenkamer

procedurenummer: AWB 07/36553,

uitspraak van de enkelvoudige kamer

inzake

eiseres,
gemachtigde: mr. H. Raza, advocaat te Rotterdam,

tegen

de Staatssecretaris van Justitie te 's-Gravenhage, verweerder,
gemachtigde: A.H. Kras, ambtenaar bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst.

1. Ontstaan en loop van het geding

1.1. Op 24 september 2007 is de rechtbank, door middel van een namens eiseres ingediend beroepsschrift, ervan in kennis gesteld dat verweerder eiseres op 20 september 2007 in bewaring heeft gesteld.

1.2. De zaak is op 5 oktober 2007 behandeld ter zitting van een enkelvoudige kamer. Eiseres is ter zitting verschenen, bijgestaan door haar gemachtigde. Verweerder is verschenen bij gemachtigde. Voorts is ter zitting verschenen L. Li-Rijkers, tolk in het Mandarijn.

2. Overwegingen

2.1. Krachtens artikel 94, vierde lid, van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000) staat ter beoordeling of het besluit tot oplegging van de onderwerpelijke vrijheidsontnemende maatregel in strijd is met deze wet, dan wel bij afweging van alle betrokken belangen in redelijkheid niet gerechtvaardigd is te achten. Gelet op het bepaalde in artikel 94, eerste lid, laatste volzin, van de Vw 2000 staat tevens ter beoordeling of er aanleiding is eiseres schadevergoeding toe te kennen.

2.2. De rechtbank acht het beroep ongegrond en komt daartoe op grond van de navolgende overwegingen.

Anders dan de gemachtigde van eiseres is de rechtbank van oordeel dat er, gelet op de feiten en omstandigheden zoals die naar voren komen uit het proces-verbaal van staandehouding/overbrenging/ophouding van 20 september 2007 en het aanvullend proces-verbaal van 25 september 2007, voldoende feiten en omstandigheden waren die naar objectieve maatstaven gemeten een redelijk vermoeden opleveren, dat met het desbetreffende vervoermiddel personen worden vervoerd met betrekking tot wie de wachtmeester van de

procedurenummer: AWB 07/36553

2

Koninklijke Marechaussee (verder te noemen: Kmar) een toezichthoudende taak heeft, zodat hij op grond van artikel 51, eerste lid, van de Vw 2000 bevoegd was dit vervoermiddel te onderzoeken. Volgens paragraaf A3/3.3. van de Vreemdelingen-circulaire 2000 bieden de ervaringsgegevens van de Kmar aanknopingspunten om daadwerkelijk over te gaan tot een controle. In het onderhavige geval is op de doorlaatpost te Hoek van Holland sprake van verscherpte uitreiscontroles naar Groot-Brittannië in verband met mensensmokkelincidenten, waarvan ambtshalve bekend is op welke wijze deze plaatsvinden. Op 19 september 2007 komt bij de Kmar een melding binnen dat bij de portier van de Stena Line een voertuig was verschenen met de intentie om in te checken en over te varen van Hoek van Holland naar Harwich (Groot Brittannië), terwijl de laadklep van het schip 'Stena Brittanica' reeds was gesloten. Er was sprake van een zogenoemde 'cash payer', hetgeen inhoudt dat er een telefonische boeking plaatsvindt, welke niet -zoals gebruikelijk- door middel van een fax wordt bevestigd. De betaling vindt dan plaats bij het afhalen van het ticket tegen contante betaling. Omdat de Kmar ambtshalve bekend is dat dergelijke transporten veelal worden gebruikt voor het vervoer van illegale vreemdelingen heeft een wachtmeester van de Kmar de bestuurder van het betreffende voertuig verzocht de laadklep te openen, alwaar versholen achter enige meubelstukken zestien personen zijn aangetroffen, waaronder eiseres. Daar de identiteit, nationaliteit en verblijfsrechtelijke positie van eiseres niet onmiddellijk kon worden vastgesteld mocht zij op grond van artikel 50, eerste lid, van de Vw 2000 worden staandegehouden en vervolgens worden overgebracht naar een plaats van verhoor. Voor zover moet worden aangenomen dat de wachtmeester niet in staat was om -in verband met het taalprobleem- met eiseres te communiceren wil dit niet zeggen dat het hem, gelet op het Aziatische uiterlijk van eiseres en de omstandigheden waarin zij is aangetroffen, duidelijk was dat hij te maken had met een (vermoedelijk) illegale vreemdeling.

Eiseres heeft gesteld minderjarig te zijn. De gemachtigde van verweerder heeft ter zitting toegelicht dat, hoewel de identiteit van eiseres nog niet is vastgesteld, er voorts nog vanuit wordt gegaan dat eiseres minderjarig is. Eventueel zal later aan de hand van een leeftijdsonderzoek de werkelijke leeftijd van eiseres worden vastgesteld.

Verweerder heeft aan het besluit tot oplegging van de maatregel van bewaring ten grondslag gelegd dat de openbare orde de inbewaringstelling vordert nu eiseres niet in het bezit van een identiteitspapier als bedoeld in artikel 4.21 van het Vreemdelingenbesluit 2000, zich niet heeft aangemeld bij de korpschef, geen vaste woon- of verblijfplaats in Nederland heeft, niet beschikt over voldoende middelen van bestaan en veroordeeld is ter zake van een misdrijf. Daargelaten de juistheid van de grond dat eiseres veroordeeld is ter zake van een misdrijf, welke ter zitting door de gemachtigde van verweerder is ingetrokken, acht de rechtbank de overige gronden genoegzaam om tot inbewaringstelling van eiseres over te gaan. Gelet hierop kon verweerder zich in redelijkheid op het standpunt stellen dat een reëel risico bestond dat eiseres zich aan uitzetting zou gaan onttrekken. In de enkele omstandigheid dat eiseres minderjarig is is onvoldoende grond gelegen voor het oordeel dat verweerder bij afweging van alle betrokken belangen had moeten volstaan met een lichter middel dan bewaring.

Met betrekking tot de voorgenomen uitzetting overweegt de rechtbank, onder verwijzing naar een uitspraak van de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State d.d. 16 april 2007 (200701752/1, JV 2007/242), dat ten aanzien van Chinese vreemdelingen in zijn algemeenheid niet kan worden aangenomen dat zicht op uitzetting ontbreekt. Immers, niet op voorhand valt uit te sluiten dat, indien de vreemdeling zijn volledige medewerking aan het onderzoek door de Chinese autoriteiten naar zijn identiteit en nationaliteit verleent en

procedurenummer: AWB 07/36553

3

volledige en juiste persoonsgegevens verstrekt, dit tot afgifte van een laissez-passer zal leiden. Voorts kan een Chinese vreemdeling die in bewaring wordt gesteld, zodanig gedocumenteerd zijn dat de Chinese autoriteiten op grond daarvan bereid zijn om spoedig tot afgifte van een laissez-passer over te gaan. De gemachtigde van verweerder heeft ter zitting toegelicht dat op 27 september 2007 een gesprek met eiseres heeft plaatsgevonden en dat zij binnenkort zal worden gepresenteerd bij de Chinese autoriteiten. Gelet op het vorenstaande kan niet worden gezegd dat er geen zicht is op uitzetting dan wel dat verweerder niet voldoende voortvarend te werk gaat.

2.3. Ook overigens is niet gebleken dat de toepassing of tenuitvoerlegging van de bewaring ten aanzien van eiseres in strijd is met de Vw 2000 dan wel bij afweging van alle daarbij betrokken belangen in redelijkheid ongerechtvaardigd is te achten. Er bestaat derhalve geen grond voor het toekennen van schadevergoeding, zodat het verzoek daartoe wordt afgewezen.

2.4. De rechtbank ziet geen aanleiding voor een proceskostenveroordeling als bedoeld in artikel 8:75, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht.

2.5. Gezien het voorgaande beslist de rechtbank als volgt.

procedurenummer: AWB 07/36553

4

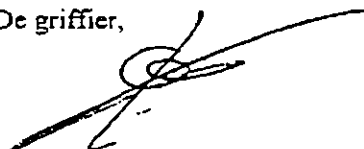
3. Beslissing

De rechtbank 's-Gravenhage:

- verklaart het beroep ongegrond;
- wijst het verzoek om schadevergoeding af.

Aldus gegeven door mr. A.P. Hameete, rechter, en door deze en mr. L. Coenraads, griffier, ondertekend.

De griffier,

De rechter,

Uitgesproken in het openbaar op: 12 oktober 2007

Afschrift verzonden op: 12 OKT. 2007

Rechtsmiddel

Partijen kunnen tegen deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State. De termijn voor het indienen van een beroepschrift bedraagt één week na verzending van de uitspraak door de griffier. Het beroepschrift dient een of meer grieven tegen de uitspraak van de rechtbank te bevatten en moet geadresseerd worden aan de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage. Men wordt verzocht een afschrift van de uitspraak mee te zenden.

R A Z A
STRAPRECHTADVOCaat

Heemraadssingel 187
3023 C6 Rotterdam

T. 010 4 763 017
F. 010 4 771 574
M. 062 9 387 734

www.HaroonRaza.info
Raza@HaroonRaza.info

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
17 OKT 2007 5690-C	
ZAAKNR.	206707303
AAN:	13
BEHANDELD: DD:	PAR:

Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State
Hoger beroep vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC Den Haag

Per post en per fax: 070 365 13 80

Hoger beroepschrift ingevolge de Vreemdelingenwet 2000

, van Chinese nationaliteit (taal: Mandarijn), vrouw, verblijvende te Shared Service Center Zuidwest te Rijswijk, te dezen vertegenwoordigd door, en domicilie kiezende bij, zijn gemachtigde mr. H. Raza, advocaat te Rotterdam, kantoorhoudende aan de Heemraadssingel nummer 187 te Rotterdam (postcode 3023 C6), telefoon: 0104763017 ; telefax: 0104771574, die voorts verklaart tot het instellen van dit beroep bepaaldelijk te zijn gevolmachtigd, geeft het navolgende te kennen:

Appellant heeft op 24 september 2007 beroep ingevolge de Vreemdelingenwet ingesteld bij de Rechtbank Den Haag, nevenzittingsplaats Dordrecht tegen de eerste toepassing jegens hem van een vrijheidsbenemende maatregel ex artikel 59 Vw 2000

Bij uitspraak d.d. 12 oktober 2007 (registratienummer AWB 07/36553) heeft voornoemde rechtbank dit beroep geheel ongegrond verklaard, welke uitspraak appellant op 12 oktober 2007 is toegezonden. Een afschrift van deze uitspraak is bijgevoegd (zie bijlage I).

Appellant kan zich niet verenigen met deze uitspraak van de rechtbank en komt daartegen bij Uw Afdeling in hoger beroep.

Appellant voert ter onderbouwing van zijn hoger beroep de volgende grieven aan tegen genoemde uitspraak:

De Rechtbank heeft ten onrechte overwogen dat er naar objectieve maatstaven gemeten een redelijk vermoeden bestond dat met het vervoermiddel waarin appellant uiteindelijk is aangetroffen er personen vervoerd werden met betrekking tot wie de wachtmeester van de KMAR een toezichthoudende taak had.

Toelichting:

In opgemelde zaak is het volgende van belang. De KMAR vermeent blijkens het aanvullend proces-verbaal (zie bijlage II) van een portier werkzaam bij Stena Line dat er een "vreemde cash payer" is, wie zonder betaling een boeking had gedaan met de bedoeling naar Harwich over te varen. Dit hield in dat de persoon in kwestie een telefonische boeking doet, welke niet door middel van een fax wordt geconformeerd. De betaling vindt plaats bij het ophalen van het ticket.

Op dezelfde dag wordt de KMAR wederom gebeld door voornoemde portier, wie aangeeft dat de persoon in kwestie met zijn voertuig is gearriveerd. Een patrouillevoertuig van de KMAR gaat ter plaatse gegaan, waarna het voertuig naar het parkeerterrein van de KMAR wordt begeleid.

Vervolgens heeft verbalisant De Vries de bestuurder gevraagd de laadklep te openen, omdat hem

ambtshalve bekend zou zijn dat dergelijke voertuigen veelal gebruikt worden voor het transport van vreemdelingen. Nadat de laadklep wordt geopend wordt een groep personen, waaronder client aangetroffen. Vervolgens wordt client ex. Artikel 50 Vw staandegehouden, overgebracht en opgehouden, waarna er uiteindelijk een maatregel van bewaring wordt opgelegd.

Gelet op het voorgaande en in het bijzonder hetgeen in bijlage II is gerelateerd, kan er in redelijkheid niet worden gesproken van een naar objectieve maatstaven gemeten redelijk vermoeden dat met het desbetreffende vervoermiddel personen werden vervoerd met betrekking tot wie de wachtmeester een toezichthoudende taak had. Gelet hierop is het onderzoek welke naar en in het voertuig is verricht onrechtmatig. Gelet op de aard van het geschonden belang dient deze schending een effect te hebben op de rechtmatigheid van het verdere traject, waaronder de staandehouding en de latere oplegging van de maatregel. Het gevolg dient te zijn dat de maatregel wordt opgeheven omdat deze onrechtmatig is en dat aan appellant schadevergoeding wordt toegekend.

Immers, het komt vaker voor dat men telefonisch een reis of een overtocht via Hoek van Holland boekt en pas bij het ophalen de ticket betaalt. Gelet op de frequentie waarmee de Stena Line aldaar vaart is dit niet ongewoon. Immers, blijkbaar wordt deze methode door Stena Line volledig geaccepteerd en komt een dergelijke handelswijze vaker voor. Was dit niet het geval, dan zou de persoon in kwestie de boeking nimmer op deze wijze hebben kunnen doen. Deze omstandigheid draagt derhalve op geen enkele wijze bij aan het vermeend redelijk vermoeden in kwestie.

Verder is het feit dat de persoon die de ticket ophaalde in een voertuig van het type Mercedes-Benz reed met een bepaald kenteken en het gegeven dat het de KMAR bekend is dat dergelijke voertuigen vaker voor het vervoer van vreemdelingen worden gebruikt, op geen enkele redengevend voor het noodzakelijk redelijk vermoeden. Immers, het is een feit van algemene bekendheid dat er dagelijks wellicht honderden van zulke voertuigen via Stena Line de overtocht naar Harwich realiseren. Het aanvaarden van dergelijke lichtvaardige aanwijzingen voor het aannemen van het redelijk vermoeden zou betekenen dat eenieder in een voertuig van een bepaald type het onderwerp zou kunnen worden van een onderzoek ex. Artikel 51 Vw. Dit is vanzelfsprekend in strijd met de bedoelling van de wetgever en een controle middels een dergelijke lichtvaardigheid is duidelijk in strijd met de beginselen van de proportionaliteit en de subsidiariteit.

Het voorgaande zou wellicht anders geweest zijn als de KMAR na het stellen van bepaalde vragen aan de chauffeur een redelijk vermoeden zouden verkrijgen, of indien zij bij het bekijken van het voertuig vanaf de buitenkant iets vreemds zouden hebben opgemerkt. Ook zou een andere conclusie getrokken kunnen worden wanneer bijvoorbeeld gezien zou zijn dat er vlakbij het voertuig of rondom het voertuig verschillende personen liepen, die vervolgens het voertuig inliepen. De voorgaande situaties hebben zich geen van allen voorgedaan, waardoor er geen sprake is van het redelijk vermoeden en het onderzoek derhalve onrechtmatig is verricht.

Onder verwijzing naar het hiervoor gestelde en de overige gedingstukken verzoekt appellant Uw Afdeling het hoger beroep gegrond te verklaren en de uitspraak van de rechtbank te vernietigen, alsmede te beslissen dat de maatregel van bewaring van meet af aan onrechtmatig is geweest en het hoger beroepschrift gegrond te verklaren, alsmede appellant een bedrag toe te kennen wegens het onterecht ondergaan van de maatregel.

Voorts verzoekt appellant Uw Afdeling de Staat der Nederlanden te veroordelen in de kosten die appellant in verband met de behandeling van het beroep bij de rechtbank en van het hoger beroep bij Uw Afdeling heeft moeten maken, en voorts te bepalen, dat aan appellant het door hem in beide instanties betaalde griffierecht zal worden vergoed.

Rotterdam, 17 oktober 2007

H. Raza

